Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

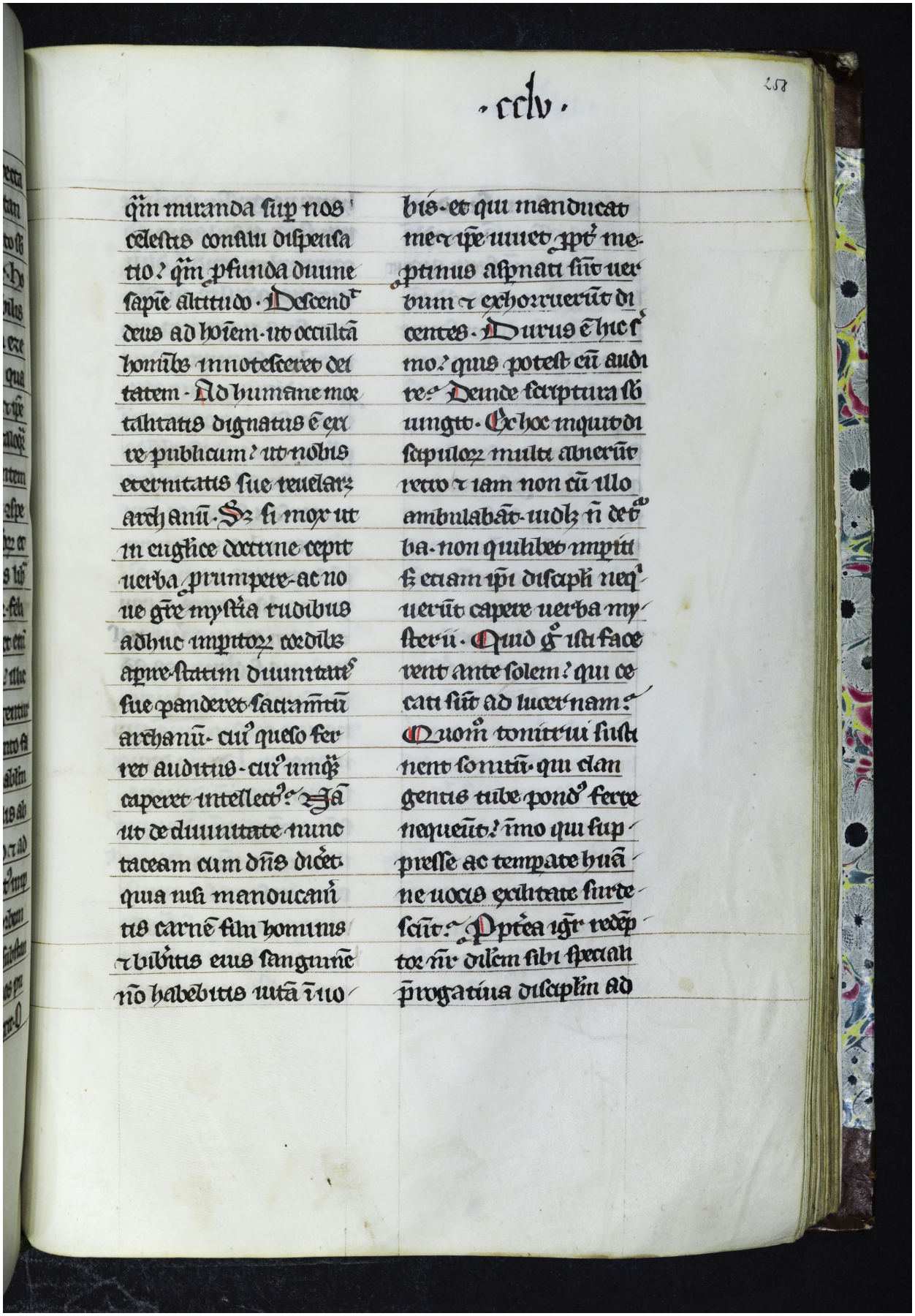

q̃m miranda sup nos
celestis consilii dispensa
tio? q̃m profunda diuine
sapie altitudo. Descend
deus ad hoiem. ut occultã
homib̃ innotescereꝰ dei
tatem. Ad humane mor
talitatis dignatus ē ex
re publicum? ut nobis
eternitatis sue reuelarꝭ
archanũ. Sz si mox ut
in euglice doctrine cepit
uerba prumpere. ac no
ue gre mystia rudibus
adhuc imptoꝭ credilꝭ
apte statim diuinitatis
sue panderet sacramtũ
archanũ. cui quesso fer
ret auditus. cui umq̃
caperet intellectꝰ? Ja
ut de diuinitate nunc
taceam cum dñs dicet.
quia nisi manducauẽ
tis carnẽ filii hominis
et bibitis eius sanguinẽ
non habebitis uitã in no
bis. et qui manducat
me et ipse uiuet ppt me.
ptinus aspnati sũt uer
bum et exhorruerũt di
centes. Durus ē hic sꝰ
mo? quis potest eũ audi
re? Deinde scriptura sb
iungit. Ex hoc inquit di
scipulorꝭ multi abierũt
retro et iam non cũ illo
ambulabãt. uidlz ñ de ꝰ
ba. non quibet imptiti
sz etiam ipi discipli neq̃
uerũt capere uerba my
sterii. Quid g̃ isti face
rent ante solem? qui ce
cati sũt ad lucem nam?
Quom̃ tonitrui sisti
nent sonitũ. qui clam
gentis tube pondꝰ ferre
nequeũt? ĩmo qui sup
presse ac tempate huã
ne uocis exilitate surde
scãt? Ꝑ ea igr redẽp
tor nr dilem sibi specialiꝭ
progatiua discplin ad